

Tipologia del Caganer

Història

L'origen d'aquesta figura sembla que se situa entre el canvi dels [segles XVII i XVIII](#), en ple [Barroc](#), un moviment cultural i artístic que es va caracteritzar per un realisme exagerat. En aquells temps, el Caganer no era una figura exclusiva del pessebre: per exemple, perduren testimonis d'ell en rajoles, on és representat com un narrador de rondalles. No és fins a finals del segle XVIII que els

caganers apareixen als pessebres catalans, encara que no es van fer populars del tot fins al [XIX](#).

Als Països Catalans es pot trobar a Catalunya i al País Valencià. A l'estat espanyol, a les illes Canàries i a la Regió de Múrcia. A Portugal també és tradicional.

Encara que no es conegui amb exactitud quina és la raó de col·locar una figura cagant al pessebre, es creu que la tradició popular considerava el Caganer i les seves femtes un símbol de fertilitat de la terra. Per aquest motiu se'l va elevar a emblema de prosperitat i bona sort pel següent l'any. Es considerava que col·locar aquesta figura al pessebre duia bona sort i alegria; si no, desventures. Es tracta d'una tradició que, en contra del que pugui semblar, està ben acceptada per l'Església.

Interpretacions i controvèrsia al voltant de la seva figura

Les característiques d'aquesta figura, que es situa entre la transcendència de la representació del fet religiós i la contingència còsmica del fet de defecar, l'han convertit en el blanc de tot tipus de polèmiques i possibles interpretacions. Cada any apareixen nous arguments a favor i en contra del Caganer.

A favor, ser el contrapunt que humanitza i posa un toc d'humor en una qüestió tant profunda i universal com és el misteri del Nadal, un personatge que representa l'emblema del saber riure's d'un mateix, símbol de la nostra relació amb la Mare Terra, referent del caràcter català i de la llibertat d'expressió.

En contra, s'argumenta que és una figura que atempta contra el bon gust, que és irrespectuosa amb el cristianisme i amb la representació del seu misteri primordial, el naixement d'un infant de mare verge. D'entre les interpretacions més iròniques destaca la de Jordi Bassas: "L'acció del Caganer és la ressonància orgànica de l'esverament experimentat per un dels pastors davant de l'aparició de l'àngel anunciador."

La nominació del Caganer a Sants

Per dinovè any la CAL de Sants, coincidint amb la celebració de la **Torronada del Centre Social de Sants**, organitza la nominació de “**CAGANER DE L’ANY**” a la persona o institució “que ha fet la cagada més grossa” en aspectes referits a la cultura i la llengua catalana o, simplement, contra qualsevol aspecte de catalanitat. Aquest any us presentem les següents propostes:

El nou discurs del PSC

El nou discurs del PSC sobre la immersió lingüística és decebedor, primer perquè trenca un consens de dècades, segon perquè traeix els principis d'un partit que ha sigut clau en la creació d'aquest consens i tercer perquè demostra fins a quin punt la realitat catalana està segrestada pel relat fictici imposat des dels mitjans espanyols.

El català mostra una vitalitat extraordinària malgrat les dificultats, però té en contra la demografia i la globalització, i no compta amb les eines que li permetrien revertir els estralls de segles de persecució sistemàtica. La seva situació és preocupant si no canvia el marc legal, que privilegia el castellà. Cal equiparar el català al castellà en l'àmbit públic – és a dir, fer-ne una llengua necessària, com qualsevol llengua nacional, amés cal estimular la producció de continguts en català, corregint el bixa del mercat.

Això implica arribar a acords amb les companyies audiovisuals d'abast global, però també afavorir els continguts fets originalment en català: la millor manera de connectar els nouvinguts amb el català é fer-los adonar que s'estan perdent magnífiques novel·les, discos, obres de teatre i programes de televisió que, amés d'utilitzar la llengua pròpia, expressen la realitat i el punt de vista del país.

És un insult a la intel·ligència parlar que cal reforçar el castellà a les àrees de la Catalunya interior, on està comprovat que els nois i noies surten amb un aprenentatge satisfactori de les dues llengües, no així a l'Àrea Metropolitana i al Camp de Tarragona, on el català no arriba ni al 35% del seu ús habitual.

Entre altres perles el PSC considera que **s'ha trencat el pacte de convivència en matèria lingüística** que ha existit les darreres dècades a la societat catalana i en responsabilitza el que descriu com **instrumentalització que han fet els nacionalismes** de la llengua: pel **procés independentista**, que ha associat el català a la seva causa, i per una **utilització partidista** al votant del seu ús, especialment a l'escola. I que això comporta el **perill de la divisió social**

EL CAP de Les Corts

La víctima va ser una noia amb discapacitat intel·lectual que anava al metge per uns marejos acompanyada de la seva mare. La metgessa les va rebre en castellà i la pacient va començar a explicar els seus símptomes en català.

La mare de la víctima, Mercè Bolufer, explica com va anar la visita: "Quan li vaig dir a la doctora que la meua filla només parlava en català em va dir que **ella estava fent la residència aquí i que qui li pagava és el govern espanyol. Em va dir que podia fer la visita en castellà o anglès, però no en català perquè no l'entenia**".

La mare d'una noia amb discapacitat lamenta el seu cas: "El que més greu em va saber no va ser només que es vulneressin els nostres drets lingüístics, sinó que es vulneressin els drets de la meua filla

En aquell moment Bolufer va voler marxar de la consulta, però va decidir quedar-se perquè la seva filla no es trobava bé. La visita es va desenvolupar en castellà i la mare fent de traductora de la seva filla.

A l'hora de fer-los la recepta, ella va demanar si els podia receptar un medicament "més natural", perquè la seva filla ja n'ha de prendre molts a causa de la seva discapacitat. **"Si vol alguna cosa més natural, que es quedi a casa i prengui camamilla"**, va etzibar de males maneres la doctora.

Davant d'aquesta discriminació, Bolufer va voler presentar una queixa però es va topar amb tràmits inacabables, burocràcia i traves per part dels professionals que ho havien de gestionar. Va presentar la denúncia al CAP de les Corts, que la van fer anar fins allà per donar-li "només" una fotocòpia. "Me l'haurien pogut enviar per correu perfectament, i quan vaig omplir el formulari i presentar la queixa no em van ni posar el número de registre", explica.

Del centre de salut encara no n'ha obtingut cap resposta.

La queixa la va fer arribar a l'Institut Català de la Salut (ICS) i a Òmnium. Des de l'ICS van llançar pilotes fora: **"Em van dir que no els corresponia a ells aquesta qüestió"**, explica Bolufer, que també lamenta que no la van atendre bé per telèfon, es van cometre "diverses negligències" i només feien que donar-li allargues. "El que més greu em va saber no va ser només que es vulneressin els nostres drets lingüístics, sinó que es vulneressin els drets de la meva filla discapacitada a rebre una bona atenció", denuncia.

La Conselleria de Sanitat, sembla que no pot, no sap o no vol

Els reiterats casos de discriminació lingüística de diferents hospitals catalans són una prova que l'administració sanitària no es pren seriosament els protocols els diferents casos en que el catalanoparlant no pot exercir els seus drets

Un dels casos destacats és el de l'**Hospital de Mataró**. L'afectat va ser Guiu Muns, que va ser atès per diversos metges però sempre -menys en un únic cas- ho van fer en castellà.

"Nosaltres parlàvem sempre en català i tothom, menys l'última infermera, ens va atendre en castellà. El tracte va ser correcte i nosaltres no els vam demanar que canviessin al català, però ens va sorprendre".

"Vaig decidir explicar què havia passat a través de Twitter i vaig rebre moltes crítiques i insults per part de comptes espanyolistes. Aleshores vaig decidir presentar una queixa",

En la resposta, l'hospital va admetre els processos de selecció de personal no s'estaven fent de manera correcta. A la pràctica, reconeixia que feia 12 anys que no complia la legislació per "dificultats interpretatives tant de la normativa com de les sentències".

De tota manera, el centre ha deixat clar que s'estan prenent accions i revisant els protocols per incloure l'acreditació del coneixement del català en els processos de selecció de personal, tal com estableix el decret 161/2002.

En el cas de l'**Hospital de Figueres**, la pacient Carme Bosch va rebre crítiques del metge que l'havia d'atendre pel fet de parlar català Segons denuncia l'afectada, el facultatiu li va dir **“racista” i que ni parlava l'idioma ni tenia cap intenció d'aprendre'l**. La dona va presentar una queixa a l'hospital, que no va oferir-li cap solució concreta i li va recordar que el cos de metges de Catalunya “presenta orígens molt diversos” i entendre i parlar l'idioma “requereix pràctica i tenacitat.

Vol VY3545 entre Eivissa i Barcelona

The logo for the airline Vueling, featuring the word "vueling" in a lowercase, sans-serif font. The letter "i" is stylized with a yellow dot above it.

“¿A qué fila van? A la divuit. ¿Eh? A la divuit. A ver... ¿A qué fila van? A la fila divuit. En Español por favor”. Així haurien començat els fets, segons la passatgera, que va decidir callar durant uns segons. “¿A qué fila van? ¿A la dieci...?”, hauria insistit la treballadora i la passatgera hauria afegit “ocho”. “¡Ah! ¡Así nos entendemos! Realment no m’has entès? **¡Pues no! Por eso te estoy diciendo que me hables en español. ¡Porque yo no hablo catalán!** El català es pot aprendre. Ho sé perquè sóc professora de... Ala, ala... **venga, venga... pase, vaya pasando**”, hauria continuat la picabaralla.

Segons la passatgera, que també ha denunciat que les indicacions de megafonia i el comandant se sentien només en espanyol i anglès, va acabar demanant un full de reclamacions que li haurien denegat per a dir-li que fes la gestió per Internet. “Sembla que aquesta companyia (que va ser fundada a Barcelona per catalans) renega clarament de la seva pròpia llengua.

No sóc la primera (ni la darrera, malauradament) que pateix una humiliació pel fet de parlar en català”, ha escrit a la carta, apuntant que “no vaig dir res, no fos cas que fessin venir una parella de la guàrdia civil per tirar-me fora de l’avió”.

La dona va esperar que es buidés l'avió per a demanar de parlar amb l'hostessa en presència d'una companya seva que sabia parlar català. “Vull parlar amb ella, diu que no m'entén, per això et demano si li vols fer la traducció de les meves paraules. Et dius Marta, veritat? Sí. Ya me lo ha preguntado tu marido”, hauria començat la conversa. “Què ha passat?”, hauria preguntat l'hostessa catalanoparlant i la conversa va seguir “pues que ella se ha enfadado porque me pedía que yo hable catalán, y yo no lo hablo. Jo no t'he demanat res. Tu m'has preguntat a quina fila anava. En tot cas, només necessito que m'entenguis, i que no m'exigeixis que parli a la teva manera”.

“En un moment em vaig trobar envoltada de tripulació: quatre hostesses i dos pilots. Amb la sensació d'una clara desigualtat de condicions, vaig haver de sentir la veu d'un dels pilots que semblava actuar sentint l'aval dels avantatges que li atorga l'uniforme i la complicitat del seu equip: Señora, la jardinera se está retrasando por su culpa. Haga el favor de bajar. Ningú no em pot escoltar? **¡Baje! ¡Que se baje ya!**

Que fort! Jo sé que la companyia Vueling us empara amb aquestes actituds, veig que us sentiu molt forts... Sí si si... **¡Ala venga! Vaya bajando.** Això que feu em pareix molt greu... **¡Que se baje del avión! ¡Que se vaya! ¡que ya es hora!**”. I va acabar la discussió, després de la que havia tingut el marit de la passatgera amb l'hostessa: “El papà li ha preguntat: com et dius? Ella ha dit: ¿Eh? El papà ha dit: Nom i llinatges. Que cómo te llamas. Ella ha dit: Marta.

El papà llavors ha dit: ¿Y de apellido? Aleshores l'hostessa li ha dit: ¡**Ah! Ahora sí que hablas en español ¿no?** Llavors la seva companya li ha dit al papà: con el nombre y el número de vuelo ya le entenderán caballero, adiós adiós”, hauria relatat la filla de la parella.

“Sempre em quedarà la paraula. Sort que solc dur bolígrafs, llibretes i papers a mà. Sort que tinc el convenciment que la llengua de la meva mare és útil (com qualsevol altra) per comunicar-me, expressar-me i així fer teràpia amb mi mateixa i amb qui em vulgui llegir”, ha conclòs la passatgera la seva missiva després de fer una reclamació a Ibèria.

El català no és cap requisit pels jutges

L'any 2017 es van dictar a Catalunya 224.220 sentències. Només 18.346 estaven escrites en català. Si fa dos anys l'ús del català ja va caure a mínims històrics, amb el pitjor registre dels últims deu anys, l'any passat la situació va empitjorar fins a tan sols un 8,2% de resolucions en aquesta llengua, segons les dades que ha fet públiques el departament de Justícia, que parla d'una caiguda "en picat" de la llengua catalana en l'àmbit judicial.

El percentatge de sentències redactades en català només s'ha incrementat a les Terres de l'Ebre –un dels territoris on històricament es redactaven menys resolucions judicials en llengua catalana– i a les comarques de Barcelona, tot i que a la capital catalana s'han reduït i arriben tan sols a un 8%. Lleida és la demarcació judicial que ha experimentat un descens més fort: d'un 12,5% de sentències en català el 2016 a un 9% l'any passat.

Segons el departament de Justícia, **"les dades posen de manifest les deficiències del marc normatiu per garantir la presència del català a l'administració de justícia que estigui en consonància amb el seu ús social i el seu estatus jurídic"**. Per això la Generalitat insisteix en la necessitat que el coneixement del català és converteixi **"en un requisit"** per als jutges que treballen a Catalunya.

«La Asamblea por una escuela bilingüe»

L'Asamblea por una escuela bilingüe ja té en el seu poder uns 2000 projectes lingüístics de les escoles i instituts públics de Catalunya, que ara vol analitzar en detall per detectar si hi ha centres que no fan un 25% de l'horari en castellà- tal com obliguen les sentències judicials – **i si es dona el cas, denunciar-ho a les autoritats.**

L'objectiu de l'entitat és «posar dades objectives» al que fa temps que denuncien, que a Catalunya s'incompleix la llei perquè poques escoles fan el 25% de les classes en castellà. Un cop recollides les dades, informaran sobre centres que incompleixen la llei a les institucions educatives catalanes, espanyoles, al Defensor del Pueblo i també al Parlament Europeu, on l'Asamblea por una Escuela Bilingüe i l'entitat Impulso Ciudadano van denunciar « la discriminació» del castellà a les aules catalanes.

L'entitat considera que el nou model lingüístic presentat pel departament, en que es donin més classes en castellà en ambients catalano-parlants o es reforci el català en zones castellanoparlants, no és suficient i insisteixen que **el sistema ha de ser bilingüe.**

La sabateria CASAS del Portal de l'Àngel

The logo for 'CASAS' consists of the letters C, A, S, A, and S in white, each contained within a dark red square. The squares are arranged horizontally and separated by thin white vertical lines.

La setmana passada a la Sabateria Casas, al demanar informació sobre un producte, la resposta de la dependència de torn, va ser: **Yo solo atiende en español.**

Una clara incidència com els drets lingüístics dels catalans són vulnerats i la patronal que regenta el negoci, permet contractar i mantenir aquest tipus de personal